

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.

Atmiņas

246.

Atļaujiet sirdij dažreiz sarunāties ar Augstāko Pasauli. Varbūt sirds sakopos kopā daudzu dzīvju mirkļus savā atmiņā?

247.

Aplūkojiet divus akmeņus: tie ir pirmatnēji, tie ir auksti, tie vājas dzīvības sastindzināti, bet pat no tiem var izšķīlēt uguns dzirkstis. Cilvēka sirds nav sliktāka par akmeni. Cilvēka doma pat vājā izteiksmē ir augstāka par minerālu. Saku to tāpēc, ka ir pamācoši novērot, kā doma izšķīl uguns dzirkstis no Sakrālās atmiņas. Pat visnejaukā doma izaicina no atmiņas krātuves veselās ainas, veselās laikmetus, kuru līdzgaitnieki mēs esam bijuši. Šāds process ir noteikti ugunīga satura. Dzirksts, patiešām, mirklīgā ātrumā spēj atdalīt no glabājamiem dārgumiem atbilstīgas daļas. Jābrīnās, cik rūpīgi kausā uzglabājušies dārgumi, būdami allaž gatavībā lai tos varētu iegūt. Vienīgi ugunīgā enerģija spēj darboties tik izsmalcināti un ātri.

248.

Ir ļaudis, kas apgalvo, ka viņi nekad nelūdzot un, neraugoties uz to, viņi saglabājot pacilātu garastāvokli, - iemeslu daudz. Varbūt, ka viņi arī sarunājas ar Augstāko Pasauli, paši to nemanīdami, - darbā. Varbūt, viņu apziņa sirds dziļumos glabā cilvēkam nedzirdamus kvēlus saucienus. Varbūt slepenā atmiņā glabājas no iepriekšējām dzīvēm palikušie hieroglifi svešādās valodās. Tā ļaudis nereti sāk atkārtot nepazīstamu vārdu, kuram ir nozīme kādā negaidītā izloksnē. Daudz apslēptu atmiņu glabājas apziņā. Daudzas labākās rīcības – iepriekšējo dzīvju cēloņu vadītas. Nevajag saistīt sevi ar apgalvojumiem, kuros ir dziļu pārdzīvojumu cēloņi.

249.

Var jautāt – kādēļ cilvēkiem blīvajā pasaulē nav jāatceras sava dzīve Smalkajā Pasaulē? Viens no iemesliem kādēļ nedrīkst atcerēties visu no Smalkās Pasaules, jau ir neiespējamība ietilpt miesas apvalkā. Protī, Gars, ja tas saglabātu atmiņas par Smalkās Pasaules izplatījumiem, nespētu pieņemt blīvo evolūciju. Jo no Smalkās Pasaules dažkārt var saskatīt arī ugunīgo diženumu, ko blīvā Pasaule spēj sasniegt tikai ļoti retos gadījumos. Pat labākie gari reizēm tikai spēj atcerēties savas zemes dzīves, bet visai reti viņi apzinās sevi Smalkās Pasaules apstākļos. Dažreiz Smalkā Ķermeņa atdalīšanās atnes dažas izziņas par dzīvi Smalkajā Pasaulē. Bet smalkās dzīves atcerēties ir ļoti grūti, un tas nav savienojams ar zemes nosacījumiem.

249.a

Sapņiem un redzējumiem no agrākajām dzīvēm ir vienmēr nozīme. No Austrālā Arhīva it kā uzliesmo lappuse, kas atgādina tāpatību ar tekošā momenta noskaņojumu. Piemēra dēļ minu pēdējo redzējumu. Cilvēku izraisītā noguruma brīdī pirmais redzētais trūkums lika nekavējoties palīdzēt. Un tas arī ir Bodhisatvas ceļš, kad mēs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.

aizmirstam nogurumu, ir sevi, lai palīdzētu. Patiesi, diža ir tādēji radītā enerģija, to visur dēvē par tuvākā mīlestību. Tādu mīlestību neaprēķina, bet nekavējoties rīkojas. Tā no Smalkās Pasaules dzelmēm iznirst pagātnes ainas. Nozīmīgs ir kāds sākums, kas rādīja, ka baudas vergs traucēja varoņdarba gaitu, bet nekas nespēja aizkavēt traukšanos. Tāpat vēlreiz tika parādīta arī iecietība pret daudzām personām, ar kurām nācies atkārtoti satikties. Arī iecietība un pacietība ir Bodhisatvas ceļš. Un ne jau padebešos ir šis ceļš, bet uz zemes. Smags ir tvans un arī te Bodhisatvas ceļš ir nepieciešams. Tiešām, necilvēciski niecīgs ir šis tvans, bet sirdi tas graiza kā sāļš ūdens. Elpojiet kalnu gaisu, vispār nepārpūlieties, pat ūdenslīdējs nedrīkst noguris gremdēties dziļumos. Tieši ar ūdenslīdēju var salīdzināt gremdēšanos cilvēces atkritumos. Viņš ir gatavs palīdzēt slīcējam, bet viņam pašam arī nepieciešams gaisa pieplūdums. Es nepārspīlēju, jums ir nepieciešams gaiss Armege dona dienās. Prāna ir kā sirds barība. Nav iespējams palīdzēt jums kaut kādām krietnām metodēm, līdzekļiem jāatbilst uzdevumam. Bet cilvēki bieži vien nepavisam neatzīst sirds valodu, tad kļūst nepieciešams sirds enerģijas kāpinājums, citiem vārdiem sakot – sirds dārgumu izšķiešana. Ne mazums to jau ir iemests Pasaulē, Esamības likumība liek tiem vairoties, bet sirdij no tā vieglāk netop. Tāpēc būsim taupīgi un paturēsim prātā ūdenslīdēju.

250.

Nav mazums cilvēku, kas domā, ka Brālība vispār nepastāv. Varbūt nakts klusumā tiem gar acīm paslīd atmiņu fragmenti, bet prāta trulība aizēno šos sapņojumus. Gan taisnība, sīkajās atmiņās tie apdedzina savu apziņu. Varbūt šie fragmenti nespēj vairs rasties noteiktā veidolā, bet to jēga iemirdzas kā garām lidojoša bulta. Noteikts veidols nerodas tāpēc, ka cilvēks nav iemācījies domāt veidolos.

251.

Ja gars spētu saglabāt atmiņu par Smalkās Pasaules sfērām, tad, protams, daudz ko varētu noskaidrot. Bet nebūtu iespējams saglabāt atmiņu par pārdzīvojumiem, jo grūts ir neizdzīvoto jūtu ceļš. Pārzemes slāņiem ir savi rekordi, un šie lēmumi ietekmē nākošo dzīvju sekas.

252.

Jābrīnās, cik spēcīgi vieni atceras pagājušās dzīves piemērus un kāpēc citos agrākie uzkrājumi galīgi izgaisuši. Karmiskie cēloņi vēl pilnībā neizskaidro šādu pārsteidzošu dzīves izpratnes atšķirību. Patiesi, nevis paši agrāko dzīvju nosacījumi, bet Agni atzīšana būs šādas izpratnes cēlonis. Cilvēki šādu gudrību nosauks par talantu, bet tas nav sevišķs talants noturēt agni iedegtu.

Pat, ja ir kaut vai daļēja Agni izpausme, jau tas saglabā uzkrājumus neaizskartus.

253.

Velti brīnās par daudzu bērnu iemiesojumiem, kas atceras savu pagātni. Tieši tagad dzimst daudzi vidutāji starp Smalko Pasauli. Viņi atceras arī atrašanās laiku starp

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.

zemes dzīvēm, bet viņus neprot izjautāt. Ne tas ir svarīgi, ka viņiem ir atceres par aprakto naudu, bet viņi var pastāstīt par vērtīgām izjūtām. Tā notiek divu pasaulu tuvināšanās, un šis apstāklis ir dižu notikumu priekštecis. Bet daudzi vēl ilgi nesapratīs, cik ļoti viss mainās.

254.

Lai cilvēki pievērs uzmanību bērniem, kuri atceras ne vien agrākos iemiejumus, bet arī dažas Smalkās Pasaules detaļas. Kaut arī šīs ziņas būs fragmentāras – vērtīgam pētniekam tās savirknēsies veselā virknē. Galvenais, nenoliegt to, kas acumirkli liekas neparasts.

255.

Patiesām, prasme atmodināt pagājušo iemiejumu iztēli nav viegla lieta; tikai skaidrotā apziņa, kuru vairs nemulsina pāreja, uzrāda pastāvīgu, jaunu un nenogurstošu iztēles spēju.

256.

Sastingums ir jāpārvar tāpat kā pretīguma sajūta. Daudzi šo pastāvīgo pavadoni nemaz nepamana. Lai gan ir iespējams skaidri izsekot, ka ne vien kaut kādi nezināmi cēloņi, bet, kā liktos, paši nevainīgākie ikdienas priekšmeti, pārtrauc ugunīgās enerģijas plūsmu. Ne vien pretīgums, bet arī kaut kāds sastingums, pāri visiem novērojumiem, aptur darba spriegumu. Visparastākais priekšmets it kā aizēno smadzeņu un sirds možumu. Dažreiz auduma zīmējums, vai dziesmas ritms; naža spīdums, vai metāla skaņa un daudzas citas tamlīdzīgas saraustītas emocijas izsit mūs no parastās tiekšanās. No kurienes rodas šāds sastingums? Kad un kur šādas skanēšanas un spīdumi, varbūt, ir bijuši izšķirīgi mūsu eksistencē? Nenoliegsim pagātnes uzslāņojumus. Vēl kāds bijušo dzīvju piemērs – gluži lietišķi jāizprot šādi atgādinājumi, var tos pat pierakstīt, kā novērošanas vingrinājumus, bet nevajag garīgi pārslogoties ar pagātnes lūžņām. Var gadīties arī trauksmīgi priekšmeti: par tādiem seno dienu pavadoniem var tikai priecāties, bet lai arī tie ilgi nepiesaista mūsu uzmanību. Uz priekšu, uz priekšu, tikai uz priekšu! Katrs sastingums ir progresīvās kustības zaudējums. Cik daudzkārt jau sacīts, ka kustība ir vairogs pret ienaidnieku bultām, tāpēc ejiet uzmanīgi. Lai jūsu Uguns rāda gaismu līdzgaitniekiem. Jāiegaumē, ka mums ir jārada gaisma ar domu.

257.

Nereti dzirdot aplamus nostāstus, kā vienlaikus parādās vairāki vienu un to pašu personu iemiejumi; iznāk kaut kas nejēdzīgs un kaitīgs. Iemiesošanās noliedzēji izmanto tādu izdomājumu, lai apgāztu iemiesošanās iespējamību. Pie tam aizmirst cēloni, kurš kaut cik mazina sadomājuma noziedzību. Daži cilvēki atceras detaļas no kāda zināma laikmeta, kad viņi sapņojuši kļūt par ievērojamām personībām, šāda sapņa atminēšanās tad arī rada iemiesošanās priekšstatu; rodas kļūda attiecībā uz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.

personu, bet ne uz laikmetu. Bērns iztēlojas sevi par karavadoni, un tāds priekšstats jau iekrīt viņa kausā.

Daudzi atceras savas agrākās dzīves, bet apziņas aptumšošanās dēļ izsauc atmiņā arī šo dzīvju agrākos iedomu tēlus. Jāizturas saudzīgi un nav pārāk jānosoda citu maldi. Atskaitot iedomību un zināšanu trūkumu, iespējamas ir vienīgi daļējas kļūdas bez apkaunojošiem dzenuļiem. Protams, var būt arī dažādas apsēstības un apvārdošanas ļaunos nolūkos, bet par apsēstību runāts pietiekoši.